Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului “Galaktotrofusa”
(cea care alăptează, hrănitoarea Vieţii)
(3 iulie şi 12 ianuarie)

Icoana Galaktotrofusa (cea care alăptează, hrănitoarea Vieţii) înfăţişează smerenia nepătrunsă: Pruncul Mântuitor primeşte hrană ca oricare alt copil. Aflată iniţial în Lavra Sfântului Sava de lângă Ierusalim, icoana minunată a Maicii Domnului, Galaktotrofusa, a fost dăruită mânăstirii Hilandar. Ca o particularitate, icoana Maicii Domnului “Galaktotrofousa” de la Chilia “Typikario” din Karyes (Mt. Athos) este aşezată în partea dreaptă a Uşilor împărăteşti, iar Mântuitorul în partea stângă. Datele în care se sărbătoreşte icoana Galaktotrofusa sunt: 3 iulie şi 12 ianuarie.

Index

Acatistul Maicii Domnului la icoana Galaktotropousa - Alăptătoarea de la Muntele Athos

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Mănăstirea Hilandar se împodobeşte cu icoana ta cea de minuni izvorâtoare, Alăptătoarea, căci tu hrăneşti din destul sufletele monahilor cu laptele duhovnicesc al iubirii de Hristos şi nouă celor din lume ne picuri dulcile tale rugăciuni, ca să cântăm cu bucurie într-un glas, monahi şi mireni: ***Aliluia!***

Icosul 1

În mănăstirea Sfântului Sava erai slăvită de călugării care alergau la tine ca la o Maică prea iubită a tuturor creştinilor, cu cântări de laudă; iar noi, cei ce pururea suntem înconjuraţi de norul primejdiilor cerem ocrotirea ta părintească, împletindu-ţi cununi de cântări ca acestea:
Bucură-te, Maică prea milostivă a creştinilor;
Bucură-te, scară prin care ajungem în Împărăţia cerească;
Bucură-te, izvor dulce cântător al rugăciunii;
Bucură-te, lumină ce învăluie inimile smerite;
Bucură-te, cununa imnografilor iubitori de înţelepciune;
Bucură-te, comoara darurilor celor smeriţi;
Bucură-te, crug plin de cântări dumnezeieşti;
Bucură-te, odihna minţilor celor împovărate de gânduri rele;
Bucură-te, oprirea cugetelor celor deşarte;
Bucură-te, soare născător al Soarelui dreptăţii;
Bucură-te, al monahilor izvor de sfinţire;
Bucură-te, al credincioşilor liman de mântuire;
Bucură-te, Maica Domnului, Alăptătoarea, hrănitoarea noastră în vreme de secetă duhovnicească!

Condacul 2
Pe Cel ce Se odihneşte în sânurile Tatălui ai hrănit cu lapte şi ai făcut să înceteze izvorul lacrimilor celor căzuţi în păcat, ca să umbrească pe toţi bucuria cântărilor de: ***Aliluia!***

Icosul 2
Din pântecele tău fecioresc a răsărit Raza slavei Tatălui, cel ce a luminat pe toţi cei ce călătoreau prin întunericul păcatului, ca toţi să aducă ţie cu mulţumire raze de laude ca acestea:
Bucură-te, strălucirea fecioriei;
Bucură-te, lumina cuvioşilor;
Bucură-te, candela rugăciunii credincioşilor;
Bucură-te, cortul Arhiereului celui mare;
Bucură-te, cartea de aur a Adevărului;
Bucură-te, luminarea credincioşilor;
Bucură-te, floarea cea rară a rugăciunii;
Bucură-te, cununa mucenicilor;
Bucură-te, apărătoarea celor nedreptăţiţi;
Bucură-te, ajutătoarea celor din nevoi;
Bucură-te, hrănitoarea celor săraci;
Bucură-te, veselia celor smeriţi;
Bucură-te, Maica Domnului, Alăptătoarea, hrănitoarea noastră în vreme de secetă duhovnicească!

Condacul 3
Sfântul Sava, arhiepiscopul Serbiei, ajuns-a pe pământurile Ţării Sfinte şi de icoana ta cea minunată a fost întâmpinat în cântări de: ***Aliluia!***

Icosul 3
Proorocia Sfântului Sava cel sfinţit s-a plinit, căci arhiepiscopul Serbiei a primit icoana ta cea de minuni izvorâtoare, de la călugării mănăstirii Sfântului Sava cel sfinţit, care nu încetau a te înconjura cu făclii de laude ca acestea:
Bucură-te, aşteptarea plinirii proorociei;
Bucură-te, izvor de neîncetată binecuvântare;
Bucură-te, lumina înţelepciunii drepţilor;
Bucură-te, făclia darurilor celor cereşti;
Bucură-te, lauda cea prea înaltă a călugărilor;
Bucură-te, slava cea netrecută a credincioşilor;
Bucură-te, hrănitoarea celor lipsiţi de mângâiere;
Bucură-te, comoara cântărilor duhovniceşti;

Bucură-te, floarea cea rară a înţelepciunii;
Bucură-te, grădina cerească a virtuţilor;
Bucură-te, a Sfântului arhiepiscop Sava odor nepreţuit;
Bucură-te, al creştinilor coif de mântuire;
Bucură-te, Maica Domnului, Alăptătoarea, hrănitoarea noastră în vreme de secetă duhovnicească!

Condacul 4
Moartea a fost înghiţită de biruinţa, căci Hristos, Mântuitorul lumii a spintecat pântecele morţii, ca Unul ce din pântece fecioresc a ieşit, biruind legile firii spre bucuria celor ce Îi cântă cu mulţumire: ***Aliluia!***

Icosul 4
Porţile iadului le-a sfărâmat Hristos, cel ce a păzit nestricată poarta fecioriei tale când S-a arătat în lume ca Dumnezeu şi om, iar noi nădăjduim să ne deschizi porţile rugăciunii tale, ca să aflăm mare milă şi să îţi cântăm:
Bucură-te, că ai născut pe Surpătorul morţii;
Bucură-te, că ai păzit fecioria întru naşterea cea sfinţită;
Bucură-te, că pui în inimile noastre dorul mântuirii;
Bucură-te, că ne scoţi din mâna celor potrivnici;
Bucură-te, că ai trecut hotarul morţii;
Bucură-te, că ai sfărâmat blestemul asupra neamului nostru;
Bucură-te, carte ce ne descoperi tainele mântuirii;
Bucură-te, nădejdea cea neclintită a credincioşilor;
Bucură-te, ploaie binecuvântată a smereniei;
Bucură-te, făclie nestinsă a înţelepciunii;
Bucură-te, casă prea dorită a celor lipsiţi de ajutor;
Bucură-te, că ne scoţi din toate primejdiile;
Bucură-te, Maica Domnului, Alăptătoarea, hrănitoarea noastră în vreme de secetă duhovnicească!

Condacul 5
Multă mulţumire a adus arhiepiscopul Serbiei călugărilor celor smeriţi şi primind din mâinile lor icoana ta ca pe o comoară, a strigat Stăpânului tuturor: ***Aliluia!***

Icosul 5
Arhiepiscopul Sava a dăruit icoana ta cea minunată chiliei sârbeşti ”Typikario” din muntele Athos, ca şi acolo călugării cu frică de Dumnezeu să împodobească icoana ta cu podoabele laudelor acestora:
Bucură-te, dorirea cetelor îngereşti;

Bucură-te, bucuria călugărilor din chilia Typikario;
Bucură-te, ancora cea tare a credinţei;
Bucură-te, oglinda răsăritului Celui de sus;
Bucură-te, pavăza cea tare a monahilor;
Bucură-te, chilia cea tainică a rugătorilor;
Bucură-te, stârpirea patimilor celor neroditoare;
Bucură-te, vasul cel de aur al înţelepciunii;
Bucură-te, podoaba cea mare a împăraţilor credincioşi;
Bucură-te, odihna inimilor strâmtorate de necaz;
Bucură-te, pacea celor tulburaţi de ispite;
Bucură-te, cununa veseliei celei cereşti;
Bucură-te, Maica Domnului, Alăptătoarea, hrănitoarea noastră în vreme de secetă duhovnicească!

Condacul 6
Sfântul Sava al Serbiei mergea adesea la mica chilie sârbească să aducă rugăciuni cu lacrimi înaintea ta şi tămâia mulţumirilor în cântări de: ***Aliluia!***

Icosul 6
În chilia unde era adăpostită icoana ta adesea poposea smeritul arhiepiscop ca să se odihnească de tulburarea lumească şi să îţi ţeasă ţie din firele gândurilor smerite acoperământ de laude ca acestea:
Bucură-te, ascultătoarea grabnică a rugăciunilor Sfântului Sava;
Bucură-te, surpătoarea curselor celui viclean;
Bucură-te, oglinda vieţuirii îngereşti;
Bucură-te, icoană a desăvârşirii pentru monahi;
Bucură-te, a credincioşilor mângâiere în necazuri;
Bucură-te, lumina înţelepciunii celor de pe calea mântuirii;
Bucură-te, povăţuitoarea tainică a lucrătorilor poruncilor Domnului;
Bucură-te, odihna inimilor celor necăjite;
Bucură-te, pacea care alungă tulburarea patimilor;
Bucură-te, fereastră a Împărăţiei Luminii;
Bucură-te, cântec ce veseleşte auzul inimilor;
Bucură-te, corabie în care am aflat scăpare de viforul ispitelor;
Bucură-te, Maica Domnului, Alăptătoarea, hrănitoarea noastră în vreme de secetă duhovnicească!

Condacul 7

În partea dreaptă a uşilor împărăteşti se odihneşte icoana ta Preacurată, chemând la limanul Împărăţiei Cerului pe toţi cei osteniţi şi împovăraţi cu multe păcate, ca prin pocăinţă să se curăţească şi să salte cu bucurie în cântări de: ***Aliluia!***

Icosul 7

Izvorul rugăciunilor tale neîncetate nicicând nu încetează a curge, ştergând însemnările păcatelor noastre celor multe şi grele, ca dintru adâncul sufletului să îţi aducem cântări ca acestea:
Bucură-te, izvor binecuvântat al rugăciunii;
Bucură-te, floare bine înmiresmată a virtuţilor;
Bucură-te, că mângâi sufletele noastre cu nădejdea mântuirii;
Bucură-te, pod al călătoriilor celor cereşti;
Bucură-te, că ne mijloceşti iertare de la Stăpânul Hristos;
Bucură-te, că acoperi negura păcatelor noastre cu mila ta;
Bucură-te, că ne porţi deasupra mării necazurilor;
Bucură-te, că picuri gânduri smerite celor necăjiţi;
Bucură-te, că întorci de pe căile pierzării pe cei rătăciţi;
Bucură-te, că ne întinzi totdeauna mână de ajutor;
Bucură-te, că pe toţi chemi la limanul mântuirii;
Bucură-te, că ne dăruieşti toate spre mântuire;
Bucură-te, că ne trezeşti din somnul patimilor;
Bucură-te, Maica Domnului, Alăptătoarea, hrănitoarea noastră în vreme de secetă duhovnicească!

Condacul 8

Născut-ai pe Cel fără de ani, ca să Se jertfească pentru noi şi cu sângele Său să şteargă păcatul lui Adam, dăruind celor ce au dobândit iertare de la Dumnezeu ploaia cântărilor de: ***Aliluia!***

Icosul 8

Cetele Sfinţilor pe tine te măresc Preacurată, căci dintru tine S-a întrupat Viaţa şi Mântuirea lumii, prin tine slobozindu-se din blestem cei ce cu mulţumire îţi aduceau laude ca aceastea:
Bucură-te, cununa laudelor Sfinţilor;
Bucură-te, carte întru care S-a scris Cuvântul vieţii;
Bucură-te, că ai stricat blestemul morţii prin naşterea ta;
Bucură-te, că mijloceşti nouă iertare de la Stăpânul;
Bucură-te, că ne povăţuieşti la limanul Adevărului;
Bucură-te, cetate binecuvântată a păcii;
Bucură-te, că luminezi gândurile noastre întunecate;

Bucură-te, că ne întorci din porţile înşelăciunii;
Bucură-te, slava creştinilor dreptmăritori;
Bucură-te, izvor ce adapă setea noastră de mântuire;
Bucură-te, palat de odihnă a Împăratului ceresc;
Bucură-te, crin sfinţit de lumina Duhului;
Bucură-te, Maica Domnului, Alăptătoarea, hrănitoarea noastră în vreme de secetă duhovnicească!

Condacul 9
Cel ce este mai presus de ceruri în pântecele tău fecioresc a încăput, ca să scoată din temniţele iadului pe cei ce doreau lărgimea Raiului, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 9
Amuţit-au ca nişte peşti fără de glas cei ce nu te cinsteau pe tine, nepricepând taina întrupării Cuvântului, dar noi cu bucurie te mărturisim Născătoare de Dumnezeu, aducându-ţi cu glas înalt cântări de mărire ca acestea:
Bucură-te, născătoarea Cuvântului vieţii;
Bucură-te, poarta Luminii celei nevăzute;
Bucură-te, bucuria celor ce îţi slujesc cu smerenie;
Bucură-te, vederea celor mai presus de minte;
Bucură-te, chemarea celor căzuţi în păcat;
Bucură-te, ridicarea celor defăimaţi de oameni;
Bucură-te, ocrotitoare caldă a orfanilor;
Bucură-te, a monahilor acoperământ în luptă duhovnicească;
Bucură-te, văzătoare a celor mai presus de minte;
Bucură-te, carte nescrisă de mână omenească;
Bucură-te, hotar al înţelepciunii veşnice;
Bucură-te, pod al darurilor duhovniceşti;
Bucură-te, Maica Domnului, Alăptătoarea, hrănitoarea noastră în vreme de secetă duhovnicească!

Condacul 10
S-a întunecat soarele la răstignirea Fiului tău, iar inima ta de Maică a gustat întunericul întristării, văzând durerile Celui ce a pătimit ca să ne dea nouă odihna cântărilor de: ***Aliluia!***

Icosul 10
Nor al Luminii pe tine te cunoaştem, Ceea ce acoperi cu norul rugăciunilor tale întunericul păcatelor noastre, ca să ajungem la Lumina veşnică şi primind cununa mântuirii să îţi cântăm ţie cu cetele îngereşti:

Bucură-te, acoperământ al sufletelor umilite;
Bucură-te, cer purtător al Soarelui neapus;
Bucură-te, cântarea fără oprire a cetelor cereşti;
Bucură-te, că ne păzeşti de toată răutatea vrăjmaşului;
Bucură-te, că ne deschizi tuturor porţile mântuirii;
Bucură-te, că eşti grabnică apărătoare celor nedreptăţiţi;
Bucură-te, scânteie care luminează întunericul sufletelor noastre;
Bucură-te, că mângâi inimile cele covârşite de întristare;
Bucură-te, că oceanul păcatelor noastre îl seci cu căldura rugăciunii tale;
Bucură-te, mare a cereştilor bogăţii ale Duhului;
Bucură-te, a pruncilor păzitoare de toată primejdia;
Bucură-te, a fecioarelor rugătoare către Mirele Hristos;
Bucură-te, Maica Domnului, Alăptătoarea, hrănitoarea noastră în vreme de secetă duhovnicească!

Condacul 11
Cărare a mântuirii tu ne eşti Preacurată, ceea ce ai născut pe Cel ce este Calea, Adevărul şi Viaţa şi ne scoate pe noi de pe căile păcatului, ca să-I cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 11
Întru tine ne-am pus nădejdea mântuirii noastre, căci tu ne eşti Maică blândă şi milostivă, ştergând cu roua rugăciunilor tale mintea noastră cea urâţită de păcat, ca să vedem ca întru oglindă întru aceasta însemnările laudelor acestora:
Bucură-te, că ne pui în inimă gândul cel smerit;
Bucură-te, că linişteşti inimile tulburate de păcat;
Bucură-te, că mintea noastră o luminezi în ceasul necazului;
Bucură-te, că ne păzeşti de cursele vrăjmaşilor nevăzuţi;
Bucură-te, că ne ridici din prăpastia întristării;
Bucură-te, pom din care am cules Rodul vieţii;
Bucură-te, că întristarea Evei o ai gonit cu bucuria naşterii tale;
Bucură-te, că pe Adam l-ai ridicat din stricăciunea morţii;
Bucură-te, că luminezi iadul înţelegător din inimile noastre;
Bucură-te, că ne păzeşti de săgeţile celui viclean;
Bucură-te, că întuneci pe vrăjmaşii care se pornesc asupra noastră;
Bucură-te, că dai umilinţa sufletelor celor tulburate;
Bucură-te, Maica Domnului, Alăptătoarea, hrănitoarea noastră în vreme de secetă duhovnicească!

Condacul 12

Întru Adormirea ta nu ne-ai părăsit pe noi, fiii tăi, ci pururea îţi aduci aminte de noi, cei încurcaţi în multe păcate, şi ne întinzi mâna ta cea puternică şi bine-cuvântată, ca să ajungem la înălţimea cântărilor de: ***Aliluia!***

Icosul 12

Icoana ta, Alăptătoare, este strajă tare tuturor monahilor de la mănăstirea Hilandar, şi nouă, celor ce petrecem în lume, mângâiere în necazurile şi nevoile noastre; deci, fie-ţi milă de robii tăi:
Bucură-te, mângâierea celor asupriţi de vrăjmaşi;
Bucură-te, ridicarea celor căzuţi în păcat;
Bucură-te, pajişte din care am cules florile rugăciunii;
Bucură-te, că ai prefăcut tânguirea Evei întru bucurie;
Bucură-te, că ai născut pe Izbăvitorul lumii din potopul păcatului;
Bucură-te, corabie ce ne poartă către limanurile Vieţii;
Bucură-te, izvor pururea curgător al rugăciunii pentru lume;
Bucură-te, Rai înţelegător nelucrat de mână omenească;
Bucură-te, că te îmbraci cu lumina cea mai presus de lumină;
Bucură-te, că ai arătat lumii pe Răsăritul răsăriturilor;
Bucură-te, că ai născut nouă pe Fiul cel fără de ani;
Bucură-te, nădejdea mântuirii noastre;
Bucură-te, Maica Domnului, Alăptătoarea, hrănitoarea noastră în vreme de secetă duhovnicească!

Condacul 13 (de 3 ori)

O, Maica Luminii, hrănitoarea noastră în nevoi, nu trece cu vederea smeritele noastre rugăciuni, ci ne izbăveşte din toate nevoile, solindu-ne încă şi iertarea păcatelor, ca să aducem ţie mulţumiri în cântări de: ***Aliluia!***

Paraclis la Icoana Maicii Domnului “Alăptătoarea” de la Mănăstirea Hilandar

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.

7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. ***(de 3 ori),*** *apoi:*

Troparul: Ca o podoabă străluceşti în mănăstirea Hilandar, cu razele minunilor risipind întunericul sufletelor şi tinzând mână de ajutor celor ce nădăjduiesc la acoperământul rugăciunii tale strigând: ***Bucură-te, Mireasă şi Maică nenuntită a Împăratului Vieţii !***

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea nicicând, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii, sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul sfintei icoane „Alăptătoarea”

Cântarea I

Irmos: Apa trecându-o ca pe uscat şi de răutatea egiptenilor izbăvit, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Izvor al darurilor fiind, adapă cu apa înţelepciunii pe cei ce aleargă ca un cerb către Cel ce poate a potoli setea tuturor de îndumnezeire.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Râuri de milostivire se revarsă prin rugăciunile tale, potolind arşiţa patimilor noastre, iar acum cu picăturile milostivirii tale stinge focul răutăţilor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cununa laudelor porţi pe capul tău, ca o Împărăteasă prea slăvită şi primeşti cu milostivire cererile celor din umilinţă, ridicând povara cea greu de purtat a necazurilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Împărăteasa Luminii, cu razele milostivirii tale risipeşte întunericul păcatelor noastre şi mă arată pe mine neosândit la judecată.

Cântarea a III-a

Irmos: Tu eşti tăria celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi; şi pe Tine te laudă duhul meu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preacurată, ceea ce ai născut lumii pe Bucuria mântuirii, cu razele darurilor Acestuia luminează mintea mea şi calea mântuirii mi-o îndreptează.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Mănăstirea Hilandar o împodobeşti cu icoana ta prea lăudată, cu razele căreia luminează sufletele noastre cele urâţite de multele păcate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Deschide uşile pocăinţei celor ce cu credinţă aleargă la acoperământul milostivirii tale şi de toată tulburarea vrăjmaşilor izbăveşte-ne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu te depărta de cei ce aleargă la tine cu credinţă, ci plineşte cererile noastre cele bune.

Apoi aceste **stihiri**:

Muntele Athos saltă şi se veseleşte de ocrotirea ta binecuvântată, iar noi cu umilinţă cerem a ta grabnică milostivire spre potolirea necazurilor.

Maica Vieţii, sufletul meu cel omorât de păcate îl înviază cu a ta rugăciune, ca una ce ai născut pe Izvorul vieţii.

Sedealna: Icoană a fecioriei fiind, luminezi minţile cele râvnitoare de Adevăr ca să se ostenească întru vieţuirea cea după poruncile lui Hristos.

Cântarea a IV-a

Irmos: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum socotindu-l a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca una ce ai veselit cerurile cu strălucirea virtuţilor tale, încinge-mă cu puterea rugăciunii tale, izbăvindu-mă de toată vătămarea celor potrivnici.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Floare a Raiului fiind, cu mireasma darurilor tale veseleşte sufletele noastre, alungând mirosul cel greu al patimilor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Veseleşte-te, pomule roditor al Înţelepciunii, Ceea ce ai hrănit cu darul tău turma cea însetată de izvorul darurilor cereşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe Pruncul cel dumnezeiesc ai născut şi ca o Maică L-ai alăptat, ca să crească şi să mântuiască pe cei născuţi din Adam.

Cântarea a V-a

Irmos: Negura sufletului meu, Mântuitorule, risipeşte-o cu lumina poruncilor Tale şi mă luminează ca un singur Împărat al păcii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe Cel mai presus de minte ai născut şi minţile cele întunecate le-ai răpit din nebunia gândurilor rele, de care izbăveşte-ne şi pe noi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Munte sfânt fiind, ai odihnit pe fiii Luminii şi în urcuşul cel duhovnicesc tuturor ai întins mână de ajutor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De la marginile lumii străluceşti cu razele minunilor şi mângâi sufletele cele ostenite de întristare cu ale tale mijlociri grabnice.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Din pântecele tău a ieşit Izvorul vieţii noastre, cel ce ridică din moartea păcatelor pe cei ce te cinstesc pe tine.

Cântarea a VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fost-ai fericită de toţi, căci ai odihnit în cămara pântecelui tău pe Cel ce dă viaţă pruncilor în pântece şi din prăpastia morţii sufleteşti ridică pe cei căzuţi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Prin voia dumnezeiească ai alăptat pe Cel ce hrăneşte pe toţi cu a Sa bunătate şi are putere a sfărâma toate cursele ispitelor întinse nouă de vrăjmaşii nevăzuţi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Milostiveşte-te spre robul tău şi vindecă rănile sufletului meu, depărtându-mă de toată răutatea şi odihnindu-mă sub acoperământul milei tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ca Una ce ai născut pe Hrănitorul vieţii noastre, hrăneşte-ne pe noi cu dulceaţa rugăciunilor tale, tăind toată amărăciunea necazurilor.

Apoi aceste **stihiri**:

Porţile Vieţii deschide-mi, mai înainte de a mă băga vrăjmaşul pe poarta iadului şi pocăinţă îmi soleşte cu fierbinte rugăciunea ta.

Preacurată, care, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Condacul glas 2:

Podobie: Cu sângiurile tale...

Ridică vălul întristării mele şi pornirile vrăjmaşilor le nimiceşte cu sabia rugăciunii tale, ca Una ce ai hrănit pe Hrănitorul vieţii noastre şi cu milostivirea ta hrăneşti pe cei din nevoi.

Prochimenul, glas 4: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Său.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte.

Evanghelia după Matei

Matei 27-30

Zis-a Domnul ucenicilor Săi:

27. Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere.
28. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi.
29. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi găsi odihnă sufletelor voastre.
30. Căci jugul Meu e bun şi povara Mea este uşoară.

Stih: ***Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.***

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru rugăciunile tuturor Sfinţilor Tăi, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stihira, glas 6 (forma glasului 2):

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Curăţeşte ale mele păcate cu roua rugăciunilor tale, ştergând de pe tăbliţa minţii mele amintirea păcatelor şi ţinerea de minte a răului.

[*Diaconul (iar în lipsa lui, preotul) rosteşte rugăciunea: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale tuturor sfinţilor sfinţiţilor ierarhi; ale*

sfinţilor, măriţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale prea cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri, ale Sfinţilor (N), a căror pomenire o săvârşim, ale Sfântului ierarh Spiridon, ale sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor sfinţilor; rugămu-ne, Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.]

[Strana: Doamne, miluieşte (de 12 ori).]

Cântarea a VII-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare; că în cuptorul cel de foc, ca într-o cămară luminată, dănţuiau, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Născut-ai pe Cel ce cu suflarea bunătăţii Sale a ridicat din mormântul răutăţii sufletele noastre cele săgetate de păcat; şi acum roagă-L pe Acesta să ne rânduiască nouă vreme de pocăinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca o grădină cerească ai crescut florile tuturor virtuţilor, cu care bine înmiresmează sufletele noastre, stârpind toată răutatea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fereastra pocăinţei deschide-mi, ca prin adierile Duhului să mă umplu de smerenie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu mă depărta pe mine de izvorul milostivirii tale, ci adapă-mă din râul cugetării smerite şi mă călăuzeşte către limanurile cele line ale pocăinţei.

Cântarea a VIII-a

Irmos: În văpaie de foc stau Ţie înainte heruvimii şi serafimii, Doamne, şi toată zidirea cântare frumoasă cântă Ţie: Lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Luminează sufletul meu cel adâncit în gânduri rele şi darul tău nu-l lua de la mine, ci mă miluieşte ca pe un neputincios.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Brazdele inimii mele le adapă cu ploaia rugăciunii tale şi fă să răsară roadele cele bune ale virtuţilor, mai înainte de a fi secerat de moarte.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Toată suflarea îţi aduce ţie ca unei mirese dumnezeieşti buchetul laudelor cereşti, cu mireasma căruia veseleşte înţelegător şi sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Din vasul milostivirii tale mă adapă pe mine şi cu cei mântuiţi mă numără prin mijlocirea ta cea de Maică a Domnului.

Cântarea a IX-a

Irmos: Eva adică, prin păcatul neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta toţi te slăvim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sub acoperământul milostivirii tale mă primeşte pe mine, cel rănit de multă răutate pentru mulţimea îndurărilor tale.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cine poate număra mulţimea minunilor tale, pe care cu îmbelşugare le reverşi peste cei ce te cinstesc pe tine? Cine este vrednic a te cinsti pe tine cu inimă curată şi înfrântă?

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Slava Treimii ca într-o oglindă se vede prin tine, Ceea ce străluceşti cu lumina virtuţilor mai presus de cele pământeşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu mă lăsa în noaptea păcatului pe mine, cel ce pribegesc fără de cercetare, ci pe cărările Vieţii mă îndreptează.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Apoi aceste **stihiri**, glas 8:

Podobie: "Ceea ce eşti mai cinstită...".

Bucură-te, oglinda feciorie, Ceea ce ai ieşit din pântece mai înainte sterp şi din pântecele tău ne-ai răsărit nouă pe Cel ce stârpeşte toată răutatea oamenilor.

Grabnică rugătoare eşti celor ce voiesc a dobândi rod pântecelui, iar nouă tuturor solitoare de daruri duhovniceşti.

Carte a sfinţeniei eşti, veselind cu tainele Luminii pe cei adânc cugetători, care voiesc a se împărtăşi de darurile cele mai presus de minte.

Poarta inimii mele, cea încuiată prin păcat, o deschide cu cheia darurilor tale şi prin pocăinţă reîntoarce-mă pe mine pe pajiştea milostivirii dumnezeieşti.

Cu cetele tuturor Sfinţilor roagă-te îndelung ca să se dăruiască pace lumii şi să se surpe toate urzelile celor iubitori de gâlceavă.

Nu ne lipsi pe noi de acoperământul milei tale, ci întăreşte-ne pe piatra poruncilor lui Hristos şi ne luminează spre aflarea comorii smeritei cugetări.

Cetele puterilor netrupeşti, cu Botezătorul, cu apostolii lui Hristos şi cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceţi rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi după ecfonis cântăm **Troparul**, glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim, când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor creştini, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Toate prăznuiesc şi se veselesc de frumuseţea fecioriei tale, cu razele căreia luminează şi mintea mea cea înţelenită în gânduri rele.

Apoi cântăm această **stihiră** glas 2:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a înde-

mnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Vreme în care ne închinăm icoanei:

Vestirea Arhanghelului ai primit şi nouă ai născut pe Împăratul păcii, pe care îl şi roagă acum să alunge din sufletele noastre toată tulburarea.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Rugăciune la alăptare, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, înaintea icoanei sale „Cea care alăptează"

Primeşte, Doamnă de Dumnezeu Născătoare, rugăciunile cele cu lacrimi ale robilor tăi care aleargă la tine. Te vedem în sfânta icoană cum Îl ţii în braţe şi-L alăptezi pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru, pe Domnul Iisus Hristos. De L-ai şi născut fără de durere, totuşi cunoşti durerile mamelor, şi neputinţele fiilor şi fiicelor omeneşti le vezi. Pentru aceasta, cu căldură căzând la icoana ta tămăduitoare şi sărutând-o cu umilinţă, te rugăm, prea milostivă Stăpână: îndură-te de noi, păcătoasele, cele osândite să naştem în dureri şi să creştem în întristări pruncii noştri, şi cu împreună pătimire acoperă-ne, iar pe pruncii şi soţii noştri izbăveşte-i de bolile cele grele şi de necazurile amare. Dăruieşte-le sănătate şi putere, ca cei hrăniţi să crească din putere în putere, iar cele care îi hrănesc să se umple de bucurie şi mângâiere, ca şi acum, cu mijlocirea ta, Domnul să săvârşească lauda Sa din gura pruncilor şi a celor care sug.

O, Maică a Fiului lui Dumnezeu! Milostiveşte-te de maicile fiilor omeneşti şi de norodul tău cel neputincios: bolile noastre grabnic tămăduieşte-le, necazurile şi întristările noastre alină-le şi nu trece cu vederea lacrimile şi suspinările robilor tăi. Auzi-ne în ziua necazului pe noi, cei care cădem la icoana ta, şi în ziua bucuriei şi izbăvirii primeşte laudele inimilor noastre cele mulţumitoare.

Înalţă rugăciunile noastre la tronul Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să fie milostiv către păcatele şi neputinţele noastre şi să adauge mila Sa celor care cunosc Numele Lui, ca şi noi şi pruncii noştri să te proslăvim pe tine, milostiva noastră apărătoare şi nădejdea neamului nostru cea neclintită, în vecii vecilor. Amin.

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului “Galaktotrofousa” (“Cea care alăptează”) de la Typikario, chilia Hilandarului

Icoana Galaktotrofusa (Cea care alăptează, hrănitoarea Vieţii) înfăţişează smerenia nepătrunsă: Pruncul Mântuitor primeşte hrană ca oricare alt copil. Aflată iniţial în Lavra Sfântului Sava de lângă Ierusalim, icoana minunată a Maicii Domnului, Galaktotrofusa, a fost dăruită mânăstirii Hilandar.

Fondatorul Lavrei, Sfântul Sava cel sfinţit, a ştiut dinainte că va veni la închinare acolo, după moartea sa, un alt sfânt cu numele Sava. De aceea, el a lăsat cu limbă de moarte ca icoana Maicii Domnului să fie dăruită celui de acelaşi nume cu el, care îi va urma.

În sec. XIII, când arhiepiscopul Sava al Serbiei a vizitat Lavra, fără să ştie de profeţie şi de icoană, la racla Sfântului Sava cel sfinţit, i-a căzut la picioare toiagul sfântului, fiind astfel atrasă atenţia fraţilor din mânăstire.

Aceştia s-au interesat despre pelerin şi au recunoscut în el pe cel care trebuia să primească icoana. Cu bucurie, arhiepiscopul a primit-o şi a dus-o în Sfântul Munte Athos, anume în biserica Sfântului Sava de la Karyes, anexă a mânăstirii Hilandar. Aici aceasta a primit şi numele de „Typikonissa“, pentru că acolo se păstrează Typikon-ul (Regulile) Sfântului Sava.

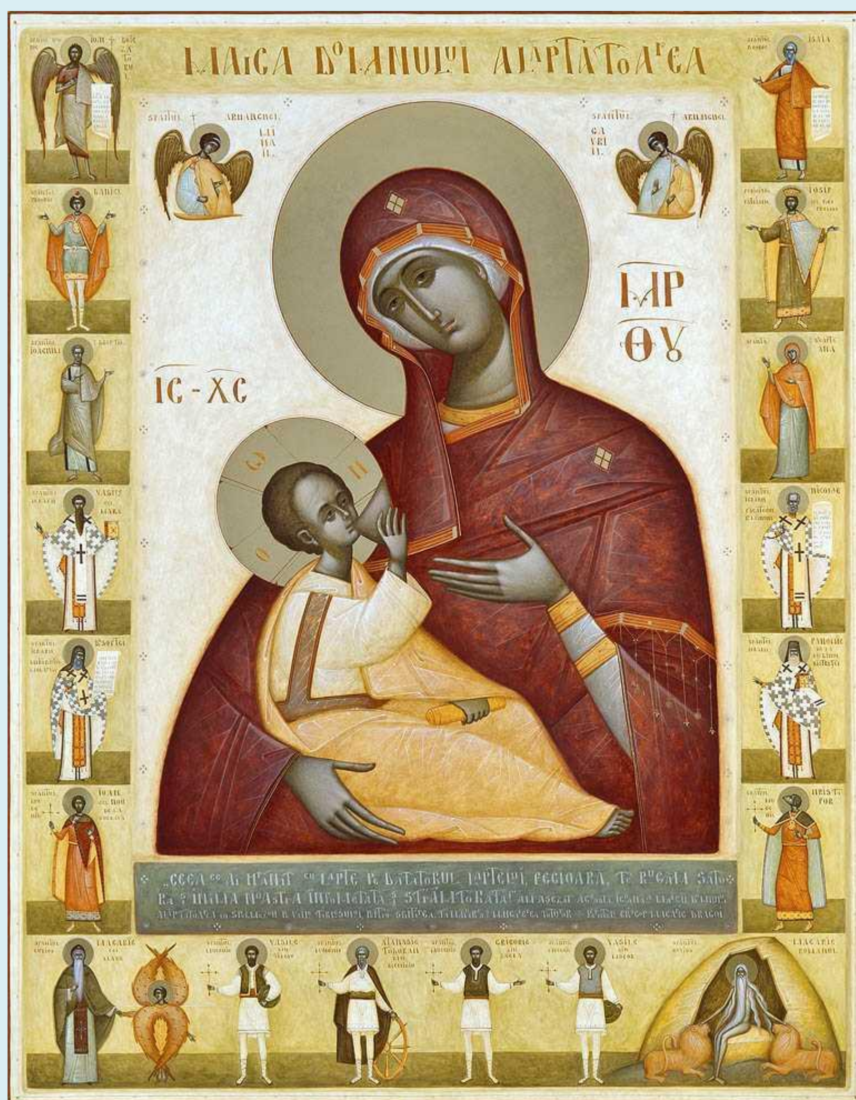
Icoana mai arată, de asemenea, marea cinstire care se cuvine Maicii Domnului - Hrănitoarea Vieţii.

Datele în care se sărbătoreşte icoana Galaktotrofusa sunt: 3 iulie şi 12 ianuarie.

Notă: Ca o particularitate, icoana Maicii Domnului “Galaktotrofousa” de la Chilia “Typikario” din Karyes (Mt. Athos) este aşezată în partea dreaptă a Uşilor împărăteşti, iar Mântuitorul în partea stângă. (LD)

(publicat de Laurenţiu Dumitru)

Soborul Maicii Domnului, alinătoarea durerilor, mângâietoarea şi hrănitoarea noastră

Maica Domnului Alăptătoarea (icoană de Mihai Coman)

“Dacă ne este greu, să nu ezităm de a ne-o lua sprijinitoare pe Măicuţa Domnului… Fecioara Preacurată, devine nu doar Maică a Cuvântului întrupat, ci mama noastră a tuturor, la care alergăm după milă, ajutor și întărire… Maica Domnului preferă să stea mai degrabă între cei neajutorați, decât între Puterile Cerești. Maica Domnului este hrănitoarea tuturor“.

***

Preasfinţitul Macarie Drăgoi, episcopul românilor din Europa de nord, în cadrul celei de-a treia seri duhovnicești - ASCOR Cluj - s-a întâlnit cu tinerii la

Amfiteatrul Facultăţii de Chimie în 3.12.2015, după ce a susținut o cuvântare la Catedrală cu tema "Maica Domnului - Alinătoarea durerilor" (prima înregistrare – cuvântarea fiind inclusă în pastorala Naşterii Domnului pentru anul trecut a PS Macarie, pe care o şi reluăm mai jos):

Biserica ne cheamă spre o viaţă nouă izvorâtă din Întruparea Fiului lui Dumnezeu

† Macarie, Din harul lui Dumnezeu
Episcop al românilor ortodocşi din Europa de nord,

[…]

Iubiți frați şi surori împreună rugători, acum, de Crăciun, simțind adânc iubirea nemărginită a lui Dumnezeu pentru lumea în care trăim, ne oprim cu inimile pline de sfială, înaintea chipului iubirii materne al Fecioarei Maria, care a primit a se face „Biserică sfințită" și „Rai cuvântător", purtând în pântecele ei pe „Cel neîncăput", pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, pe care L-a născut, L-a hrănit cu lapte la sânul său prea curat și L-a crescut pentru mântuirea noastră.

La Nașterea Domnului Iisus Hristos din peștera Betleemului, Maica Domnului ocupă locul central și ne transmite starea de liniște și ocrotire pentru Pruncul abia născut, dar și pentru cei care vin să I se închine. Fecioara prea curată, devine nu doar Maică a Cuvântului întrupat, ci mama noastră a tuturor, la care alergăm după milă, ajutor și întărire. Ce lucru tainic să ne știm cu toții sub grija și rugăciunea Fecioarei Maici, care mijlocește către Fiul său pentru toți pământenii! Toate mamele își încredințează pruncii înaintea icoanei Maicii Domnului, pentru că ochii ei protectori și milostivi sunt pururea aplecați spre cei fără de ajutor.

***

Cu emoție îmi aduc aminte de Părintele arhimandrit Cleopa Ilie de la Mănăstirea Sihăstria Neamțului, care, în primele două luni după naștere, era tot timpul bolnav. Nu mai mânca aproape nimic și plângea continuu. Toți ai casei erau îngrijorați pentru viața lui, iar mama sa Ana era foarte marcată de starea copilașului, mai cu seamă că îi mai muriseră doi copii din pruncie. Neştiind ce să mai facă, mama sa l-a dus la părintele Conon Georgescu de la Schitul Cozancea, din apropierea satului lor botoșănean, care, ascultându-i îngrijorarea pentru viața copilului, a sfătuit-o să îl dăruiască Maicii Domnului.

- Cum să-l dăruiesc Maicii Domnului? a întrebat ea cu nedumerire.

- Iată cum - a zis el - așază pruncul înaintea icoanei Maicii Domnului din biserica Schitului Cozancea și zi așa: Maica Domnului, îți dăruiesc ție copilul acesta care este bolnav! Fă ce știi tu cu el!

Evlavioasa mamă s-a închinat cu umilință la icoana Mamei noastre cerești. Făcând trei metanii, a căzut în genunchi, spunând cu lacrimi: - Maica Domnului, îți dăruiesc ție copilul acesta al meu, că este bolnav și plânge mereu. Fă ce știi tu cu el! De atunci pruncul s-a făcut bine, ajungând la maturitate unul dintre cei mai iscusiți povățuitori pe calea mântuirii, adânc recunoscător celor două mame.

***

Prea iubiții mei, un alt părinte duhovnicesc al românilor, arhimandritul Paulin Lecca, ne mărturisește vindecarea minunată a unui tânăr care se afla pe patul de moarte, suferind de tuberculoză. Scuipa sânge și totuși Îi cerea cu stăruinţă Mântuitorului Iisus Hristos să-i prelungească viaţa.

I S-a arătat Mântuitorul Iisus Hristos, aievea, nu în vis. S -a așezat alături de el, i-a mângâiat fruntea și l-a întrebat: - Copilul Meu, vrei să te faci sănătos?

- Da, Doamne - I-a răspuns tânărul - aș dori să mai rămân printre cei dragi. Nu vreau să mor.

- Bine, atunci ridică-te din pat și îndreaptă-te spre icoana Mea din răsăritul odăii tale. Cu aceste cuvinte, Domnul S-a făcut nevăzut.

Tânărul a chemat-o degrabă pe măicuţa sa și a rugat-o să-l ajute să se ridice spre a se îndrepta spre icoana Mântuitorului Iisus Hristos.

- Vai, dragul meu, eşţi prea slăbit, tu nu te mai poţi scula, îi zise mama cu compătimire. Dacă te ridici, poţi să mori într-o clipă. Eşţi prea slăbit, este prea mare acest efort!

- Nu, mamă - insista băiatul - Mântuitorul Iisus Hristos m-a chemat spre icoana Sa. Sprijinește-mă, te rog!

Copilul s-a ridicat, ajutat de mama sa iubitoare, încet-încet, s-a îndreptat spre icoană, a sărutat cu lacrimi chipul Preaiubitorului Iisus și s-a vindecat în chip minunat.

***

Este mărturia unui părinte duhovnicesc, martor la această minune, însă și noi suntem părtași, duminică de duminică și sărbătoare de sărbătoare, la marea minune a Tainei Liturghiei. Hristos, Izvorul Vieții și al vindecărilor ne cheamă să ne îndreptăm spre icoana Sa de pe tâmpla altarului, iar în chip deplin spre icoana Potirului euharistic de pe dumnezeiescul prestol. Precum l-a chemat pe tânărul suferind să se îndrepte spre icoana Sa, ne cheamă și pe noi cei bolnavi, care purtăm ranele păcatelor, pentru a ne vindeca înaintea catapetesmei, de rănile cele netămăduite, prin Taina Pocăinței, iar apoi, cuminecându-ne cu Cel care este dincolo de catapeteasmă, în Sfânta Sfintelor, cu Trupul și Sângele Sfântului Sfinților și Domnului Domnilor, să ne umplem de sfințenie, devenind plini de Dumnezeu.

Dacă ne este greu, să nu ezităm de a ne-o lua sprijinitoare pe Măicuța Domnului, așa cum acel tânăr suferind, de care v-am pomenit, și-a luat-o în ajutor pe mama sa iubitoare. Nu întâmplător, pe catapeteasma fiecărei biserici, lângă icoana împără-tească a Mântuitorului Hristos, este icoana împărătească a Maicii Domnului.

Pe brațele sale călduroase, se odihnește, cu gingășie și bucurie, Pruncul Hristos Emanuel, Cel „întâi-născut între mulți frați” (Romani 8, 29) prin care Maica Domnului ne asumă pe toți cei ce-L primim drept Mântuitor. Maica Domnului îl ține în dreptul inimii sale pe Copilul Hristos, însă ne ține la inima sa maternă, încălzindu-ne, și pe noi toți care suntem copiii săi. În mod deosebit, acum de Crăciun, la Slujba Sfântă a Liturghiei, mijlocește să-L primim pe Hristos din ieslea rece și întunecoasă a Betleemului istoric, în ieslea caldă și luminoasă a Betleemului inimii noastre.

Și la această prăznuire, vă împartășesc un colind din satul meu natal transilvan, de la poalele Munților Țibleș, pe care l-am învățat și l-am colindat cu mare drag în copilăria mea. Vi-l colind acum, rugându-vă să deschideți larg porțile inimilor voastre:

Colo-n josu, mai în jos,
Florile dalbe de măr,
Este-on rit mândru, frumos.
La mijlocul ritului,
Este-o dalbă mănăstire
Cu pereții de făclie,
Cu ușile de tămâie;
Cu ferestrele de ceară,
Zori de ziuă revărsară.

Popii-n slujbă când intrară:
Nouă popi, nouă dieci
Și pe-atâția patrierci;
Slujba sfântă cine-o ascultă?
O ascultă Maica Sfântă,
C-on Fiuț micuț în brațe.
Fiul plânge și nu tace,
Maică-sa n-are ce face:
-Taci, Fiule, taci dragule,
Că Ție Maica ți-a da:
Două mere roșioare,
Rupte de la Sfântul Soare.
Fiul plânge și nu tace,
Maică-sa n-are ce face:
-Taci, Fiule, taci, dragule,
Că Ție Maica ți-a da:
Două mere, două pere,
Două țâțe dalbe-a mele.
Nici cu acelea nu tăcea,
Maica Sfântă iar zicea:
-Taci, Fiule, taci, dragule,
Că Ție Maica ți-a da:
Ți-a da cheia Raiului,
Scaonul județului,
Șușţarul Botezului;
Cu șușțaru-i boteza,
Cu scaonu-i judeca,
Pe tat omul li-i chema;
Pe tat omul să-l slobozi,
Să faci dreptate la toți;
Tu Raiul li-i descuia,
Pe Dumnezo Li-i vedea.
Apoi Fiul Sfânt tăcea
Și din gură așă grăia:
-Lată-i puntea Raiului,
Cum îi firul părului;
Care om îi păcătos
Pică de pe punte-n jos;
Care-i păcătos mai tare
Pică de pe punte-n vale

Și se face stean de piatră,
Lumea lui atunci se gată.

Iubiți frați şi surori împreună colindători, darurile de la sfânta slujbă, oferite, în acest colind, de Maica Fecioară Pruncului Iisus, sunt darurile Bisericii pe care o întruchipează deplin Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Cea care L-a hrănit pe Hrănitorul făpturii este hrănitoarea tuturor celor aflați în nevoi. De aceea, în bisericile noastre, inclusiv în cele de la Sfântul Munte Athos, între icoanele Maicii Domnului, se află și icoana Maicii Domnului Alăptătoarea care hrănește la pieptul său feciorelnic pe Hristos, Dătătorul laptelui.

Anul acesta, târnosind noua biserică românească Sfinții martiri și mărturisitori Năsăudeni din orașul Sölvesborg, din sud-estul Suediei, am așezat în acest sfânt lăcaș, cu toată credinţa și cu toată evlavia, această icoană a Maicii Domnului, minunat pictată în urma unei trăiri din satul meu natal Spermezeu, din județul Bistrița-Năsăud, acolo unde s-a zămislit, din moși strămoși, colindul pe care vi l-am transmis adineauri, în care Maica Domnului îi oferă, cu gingășie, dalbul său piept, Dumnezeiescului Prunc.

Anul trecut am ajuns acasă în zilele toride de la sfârșitul lunii iulie, iar tocmai atunci tânăra fiică a cântăreţului bisericesc trecuse năprasnic din această viaţă, în timp ce-și alăpta primul copilaș la sânul ei matern. Durerea era atât de mare încât

nici preoţii slujitori nu mai găseau cuvintele potrivite de mângâiere. Nici eu nu le-am găsit, am început să plâng împreună cu ei, însă aveam pe piept engolpionul cu icoana Maicii Domnului Alăptătoarea. La slujba prohodirii, care a fost foarte dureroasă - mai mult s-au auzit suspinele părinţilor, ale soţului și ale comunităţii îndurerate, decât psalmodierile slujitorilor - am putut spune doar atât:

„Iată, iubiţii mei, port pe piept icoana Maicii Domnului Alăptătoarea. Plângeţi pentru această mamă care a plecat năprasnic dintre noi și mai ales plângeţi pentru acest copil orfan care, fiindu-i foame, încălzit la pieptul bunicii sale și al tuturor mamelor care-l mângâie acum, caută un piept pentru a fi alăptat - era un copil sugar, așa cum sunt toţi copiii mici, neînţărcaţi - însă pe acest copil, de azi înainte, îl va hrăni Maica Domnului, care ne hrănește pe toţi cei care îi cerem ajutorul în nevoi. L-a alăptat și pe Hrănitorul făpturii, ne alăptează pe fiecare în parte și mai ales pe cei care sunt fără de mamă și fără de ajutor. Deoarece Maica Domnului preferă să stea mai degrabă între cei neajutoraţi, decât între Puterile Cerești. Maica Domnului este hrănitoarea tuturor. Precum L-a hrănit odinioară pe Iisus Hristos Emanuel, Cel întrupat de dragul nostru și spre folosul nostru, ne hrănește, împreună cu El, și pe noi cei care, prin harul înfierii, am devenit fraţii lui Iisus și copiii Maicii Domnului”.

Am simţit în acele clipe ocrotirea blândă a Maicii Domnului, o simțim cu prisosință și acum. În urma acestei întâmplări tragice, am așezat în satul meu natal, chiar la casa mea părintească, o icoană foarte frumoasă a Maicii Domnului Alăptătoarea. Părintele paroh și enoriașii de la Sölvesborg au văzut icoana și m-au rugat să așez acest odor și în noul lor lăcaș de închinare.

În cele din urmă, am reușit să realizăm o frumoasă icoană a Maicii Domnului Hrănitoarea cu lapte, pe care am așezat-o în biserica noastră românească din Sölvesborg, ca să fie izvor de binecuvântare și mângâiere pentru copiii Maicii Domnului răspândiţi în aceste ţinuturi mai umbroase, mai reci - și la propriu, și la figurat - din Europa de nord.

Iubiții mei fii şi fiice duhovniceşti, anul 2016 a fost proclamat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române drept Anul Omagial al educației religioase a tineretului creştin ortodox. Această lucrare stă în strânsă legătură cu creșterea și desăvârșirea credinței noastre într-o lume aflată într-o permanentă mișcare. Gândurile pe care vi le-am împărtășit adineauri sunt în strânsă legătură cu aceasta, pentru că în actul formării credinței, un rol foarte important revine mamelor creștine care transmit, în sufletele pruncilor, dragostea de Dumnezeu și de semeni, fără discriminare.

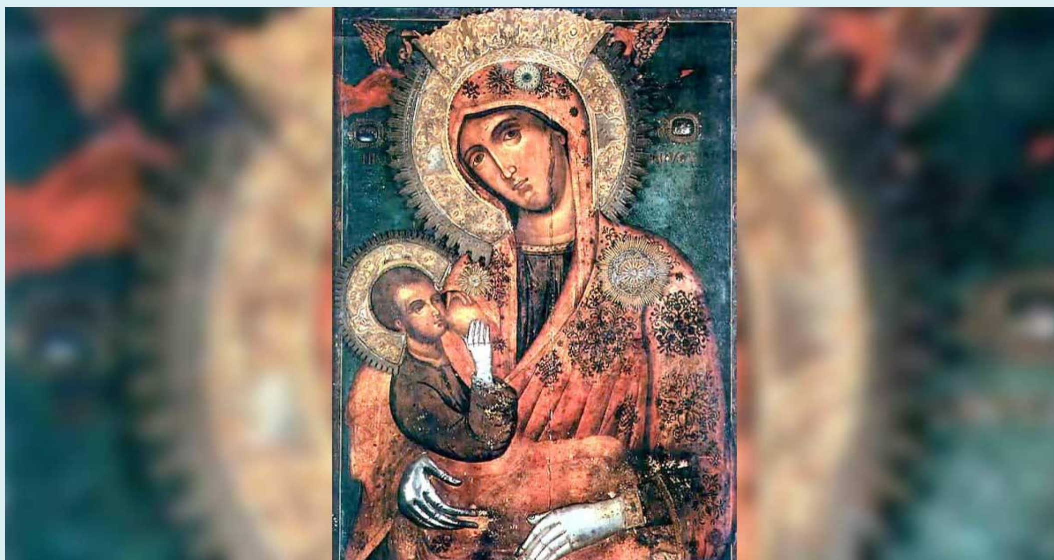
Pacea inimilor și lumina credinței vin atunci când o mamă iubitoare și dăruitoare le așază, spre binele umanității, în inima pruncului ei. De aceea, permanenta rugăciune către Maica Domnului se transformă într-o permanentă grijă pentru formarea copiilor noștri, pentru a construi o lume a bucuriei și a luminii dumnezeiești.

După chipul Maicii Domnului, Biserica este mamă pentru cei ce o asumă și-L primesc pe Hristos. O mamă iubitoare este alături de fiii ei în toate împrejurările vieții, se bucură de împliniri și este îndurerată în suferințe, dar în toate este ocrotitoare.

[…]

Al vostru fierbinte rugător către Domnul și de tot binele voitor,
† Părintele episcop Macarie

Cuviosul Iosif Isihastul: O, dulcea noastră Măicuţă! O, dragoste neînşelătoare! O, mană, miere şi nectar prea dulce!

Icoana Maicii Domnului Galaktotrofousa (Alăptătoarea)

Un cinstitor şi iubitor al prea dulcei Fecioare Născătoare de Dumnezeu, contemporan cu noi, ne dezvăluie cele dumnezeieşti, şi ne stârneşte uimire şi iu-bire dumnezeiască.

Publicăm un fragment din epistola cuviosului Iosif Isihastul, scrisă în peşterile Schitului „Sfânta Ana mică” din Sfântul Munte în anul 1947 către o monahie şi către obştea acesteia, epistolă în care cu mult har şi îndrăzneală pătrunde în adâncurile, şi zboară spre înălţimile realităţii duhovniceşti, realitate bine-cunoscută de către el, spre a ne călăuzi către „tainele lui Dumnezeu”, şi îndeosebi către taina „înrudirii” noastre cu Preasfânta Maică a lui Dumnezeu:

Cuviosul Iosif Isihastul în tinereţe - 1930

„… Ascultaţi-mă deci, luaţi aminte la cuvintele mele, fiindcă am de gând a vă vorbi despre înfricoşata şi cu adevărat ascunsa şi marea Taină a Iconomiei lui Dumnezeu.

Nu vă pizmuiesc pentru folosul [pe care îl veţi câştiga din cele auzite], nu voi ascunde ceea ce ştiu precum acela care a ascuns talantul, nu mă înspăimânt de ameninţările dracilor care urlă împotriva mea când dezvălui o asemenea taină, ci nădăjduiesc la rugăciunile voastre.

Veniţi, deci, toate împreună, în bună rânduială. Spălaţi-vă gurile cu adevărul, curăţiţi-vă trupurile prin post şi sfinţiţi-vă duhurile prin rugăciune. Agonisiţi trupuri de prunci şi duhuri stăpânitoare. Să vă crească aripi. Din viermi deveniţi fluturi.

Nimic pământesc să nu rămână în mintea voastră. Luaţi-vă zborul alături de mine, şi eu voi zbura înaintea voastră, fiindcă trebuie să străbatem văzduhul. Nicidecum să nu vă fie teamă, căci m-am înălţat de multe ori şi cunosc calea. Urmaţi-mă deci, căprioare ale Iisusului meu, una după alta. Lăsaţi slobode minţile voastre pentru a cugeta la cele cereşti, căci iată, uşa Raiului ni se deschide!…

De aici înainte Îngerii stau de faţă - Heruvimii şi Serafimii. Zboară cu şase aripi la dreapta şi la stânga. [Acolo sunt] pereţi de diamant. Flori de aur cu bună mireasmă îmbălsămează tot locul. Tot soiul de vrăbii cu nenumărate culori psalmodiază felurite terirem-uri, şi înalţă mintea noastră din vedere în vedere [n. tr.: în greacă θεωρία - contemplaţie]. Pământul este alb precum zăpada şi în mijlocul acestuia este Palatul cel mare al Împărătesei noastre, al Preacuratei Maici!…

Aşadar grăbiţi-vă, fiindcă ne aşteaptă dulcea noastră Măicuţă! Nu luaţi aminte la Îngeri, fiindcă este scris că nici Îngerii nu pot să ne despartă de dragostea lui Iisus…

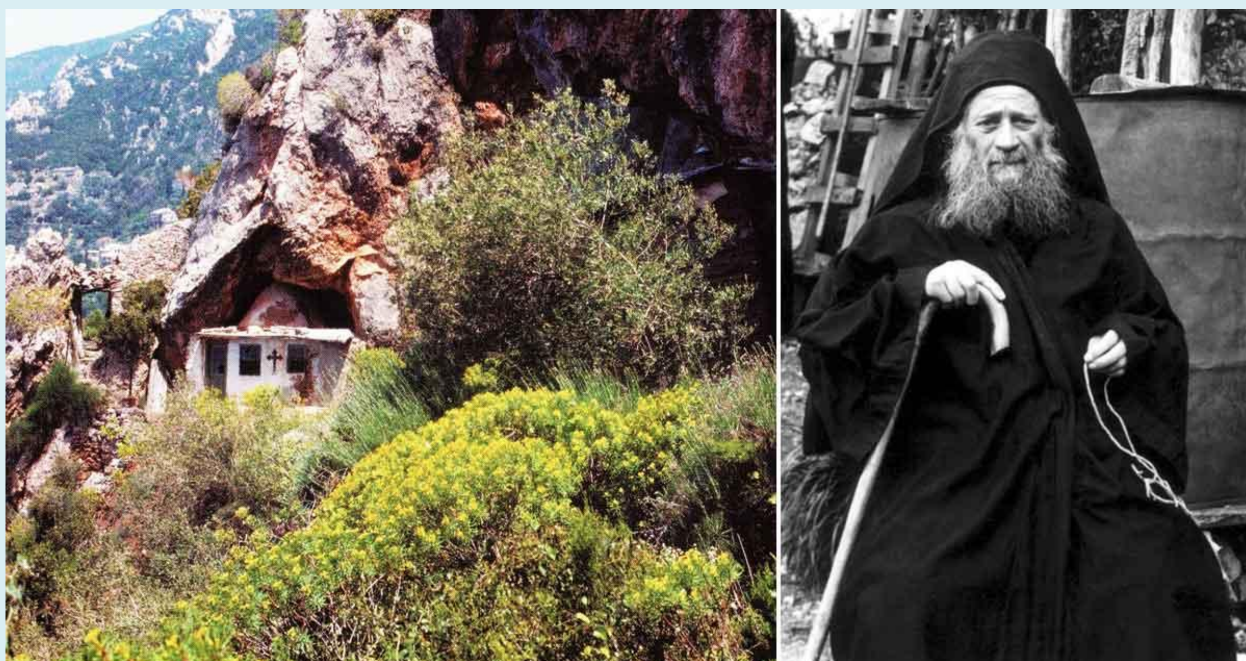
Şi iată, bunul portar ne deschide: Îngerul cu chip de foc, iar dulcea noastră Măicuţă - ca zăpada de albă - se ridică şi ne întâmpină!…

O, dulcea noastră Măicuţă! O, lumina sufletului nostru! O, dragoste neînşelătoare! O, viaţa sufletului nostru! Cu numele tău pe buze să murim, cu un prea dulce sărut să ne întâmpini şi în poalele Tale să ne primeşti! O, mană, miere şi nectar prea dulce! O, bună mireasmă şi-mbătătoare aromă!..

Cădeţi, dar, la pământ şi sărutaţi-o pe prea dulcea noastră Măicuţă - sărutaţi-i picioarele, mâinile şi gura; luaţi parfum de negrăit de la Sfânta Fecioară! Nu şovăiţi,

fiindcă Ea însăşi m-a învăţat şi mi-a arătat aceasta, [Ea însăşi] mi-a dat îndrăzneală şi dragoste!…

Grăieşte-ne, dulcea noastră Maicuţă, despre taina negrăitei tale iconomii şi a înrudirii Tale cu noi. Tu, Măicuţă prea dulce, care pururea ţii Pruncul cel prea dulce în braţele Tale - Cel ce toate le ţine cu privirea, Pruncul care a venit pentru noi în timp şi totodată este în afară de timp şi Vechi de zile - zi-ne nouă, cu bine înmiresmata Ta gură, despre cele pe care [nici] Îngerii nu le pot privi, de care noi [însă] ne-am învrednicit.

Cuviosul Iosif și bisericuța închinată Sfântului Ioan Botezătorul, aflată lângă peșterile de la Schitul Sfânta Ana mică, unde vrednicul de pomenire stareț a viețuit împreună cu sinodia sa vreme de 14 ani

Deci ascultaţi-mă surorile mele iubite: Când se săvârşeşte Dumnezeiasca Liturghie, dulcea noastră Maicuţă dă Pruncul, [iar Acesta] se jertfeşte pentru noi, şi când ne împărtăşim în chip vrednic, cu post înainte, cu priveghere de bunăvoie, cu rugăciuni evlavioase, atunci mâncăm Trupul lui Iisus, şi [bem] Sângele pe care l-a luat din Neprihănitul Sânge al Preasfintei.

Astfel, mâncând Trupul Domnului, ne hrănim necontenit cu laptele [de la pieptul] Preasfintei; şi atunci ce se petrece cu noi? Devenim fii adevăraţi ai Preasfintei şi fraţi ai lui Hristos, şi fii ai lui Dumnezeu şi fiice ale Lui după har. Şi atunci când Îl cuprindem pe Hristos în chip de negrăit în sufletul şi în trupul nostru, nu fiinţial [n.

red.: adică nu după esenţă, ci după har] - fiindcă este împreună cu Tatăl, nedespărţit de El - şi pe Tatăl Îl cuprindem, şi pe Sfântul Duh!

Aceasta este înrudirea cea mai presus de fire, pe care am dobândit-o prin Preasfânta şi dulcea noastră Măicuţă!

Vedeţi cu ce daruri ne-a învrednicit dulcea noastră Măicuţă? Vedeţi cât de îndatoraţi suntem să o iubim? Pentru aceasta, trebuie să ne apropiem neîncetat şi adeseori de dumnezeiescul ei sân, precum pruncii, să ne hrănim cu laptele ei ca nişte fii nevinovaţi ai Acesteia.

De fiecare dată când suntem pe cale de a ne împărtăşi, să luăm în chip gândit sânul Preasfintei şi să bem lapte [din pieptul ei], iar dulcele Iisus, micuţul din braţele Dânsei, se va da la o parte şi ne va îngădui [acest lucru].

El nu e zavistnic în împărţeala cea fără de pizmă a Măicuţei Lui, ci se bucură şi ne cheamă: Ascundeţi-vă precum pruncii în veşmântul Măicuţei noastre şi umpleţi-vă de neprihănire din trup dumnezeiesc şi feciorelnic. Bine înmiresmaţi-vă de la Dânsa!

Nu am văzut să-i placă Preasfintei altceva mai mult decât curăţia, şi cine vrea să dobândească bogata ei iubire, să se-ngrijească a se curăţi, şi Dânsa necontenit îi va purta de grijă la sânul ei, şi toate cele cereşti i le va dărui…”

Traducere de Ionuţ Vasile

Sursa: Revista Agios Kyprianos, nr. 309/Iulie-August 2002, pg. 158-159.

https://triadikon.ro/cuviosul-iosif-isihastul-o-dulcea-noastra-maicuta-o-dragoste-neinselatoare-o-mana-miere-si-nectar-preadulce/

Teodor Danalache - Icoana Galactotrofusa - Maica Domnului care alăptează

Icoana numită "Galaktotrofusa" este o reprezentare a Maicii Domnului cu Pruncul Iisus, în care Pruncul se hrăneşte de la sânul Maicii Domnului. Această icoană, foarte rară, şi-a făcut loc în evlavia poporului mai mult în Grecia, Serbia şi Rusia. Icoanele Maicii Domnului sunt foarte variate în Rusia, unde Calendarul Bisericii menţionează 260 de icoane ale Fecioarei Maria, cunoscute pentru minuni şi celebrate liturgic.

"Şi când zicea El acestea, o femeie din mulţime, ridicând glasul, I-a zis: Fericit este pântecele care Te-a purtat şi fericiţi sunt sânii pe care i-ai supt!" (Luca 11, 27) "Cum să-ţi deschid eu izvorul laptelui, Ţie, o, Izvorule?! Cum să Te hrănesc eu pe Tine, Cel ce hrăneşti toate de la masa Ta? Cum să mă apropii de scutecele Tale, care eşti înfăşat în raze?", rosteşte Maica Domnului într-o rugăciune-imn la Naşterea Domnului scrisă de Sfântul Efrem Sirul.

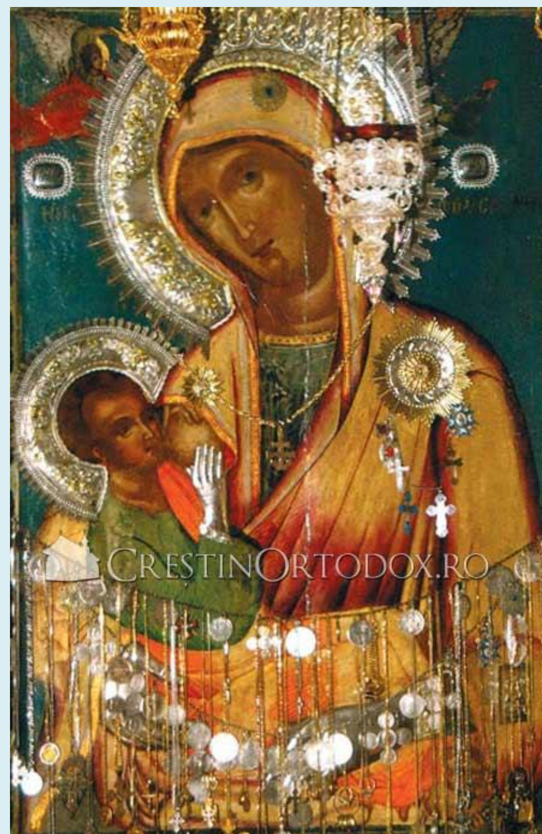

Icoana cu Maica Domnului care alăptează este prăznuită de două ori pe an: în data de 2 iulie şi în data de 12 ianuarie. Mulţi închinători consideră această icoană a Maicii Domnului drept ajutătoare în dobândirea de prunci, mai ales în familiile care nu pot avea copii.

Icoana Galactotrofusa - scurt istoric al icoanei athonite

Primele reprezentări ale acesteia se pierd în negura vremii, unele dintre ele găsindu-se chiar şi în catacombele romane. Un astfel de loc este "Catacomba Priscillei" , aşezată în apropierea Romei. De asemenea, multe vechi manuscrise mai strecoară câte o miniatură cu o asemenea compoziţie rară, originală sau bine cunoscută.

Una dintre cele mai vechi astfel de reprezentări a Maicii Domnul se află în Sfântul Munte Athos, în Tipiconul din Careia, în partea dreaptă a iconostasului, acolo unde, de obicei, se aşează icoana Mântuitorului Iisus Hristos. Această icoană, aflată iniţial în Lavra Sfântul Sava cel sfinţit, de lângă Ierusalim, a fost dăruită mai apoi Mănăstirii Hilandar.

Maica Domnului Galactotrofusa - Metocul din Careia

Sfântul Sava cel sfinţit, ctitorul acestei măreţe Lavre, a lăsat un minunat testament, în ceea ce priveşte toiagul său de stareţ şi icoana cu Maica Domnului care alăptează. El a zis că următorul călugăr cu acest nume - Sava - care va ajunge să se închine în mănăstire, să le moştenească.

În jurul secolului al XIII-lea, arhiepiscopul Sava al Serbiei a vizitat Lavra de lângă Ierusalim, fără a şti nimic despre testamentul Sfântului Sava, ori despre icoană. În momentul în care s-a închinat la moaştele Sfântului Sava, toiagul acestuia i-a căzut la picioare. Făcând cercetare fraţii în legătură cu închinătorul, au identificat în acesta pe cel căruia se adresase cu mulţi ani în urmă stareţul lor.

Arhiepiscopul a primit odoarele cu multă emoţie. Icoana a dus-o imediat în Sfântul Munte Athos, în Mănăstirea Hilandar. Aceasta a fost aşezată însă într-un metoc al mănăstirii, închinat chiar Sfântului Sava, în Careia. Un lucru unic poate în lumea ortodoxă este acela că icoană se află aşezată în catapeteasmă, în partea dreaptă a uşilor împărăteşti, în locul în care, în toate celelalte biserici ortodoxe, se află icoana Mântuitorului.

Metocul Mănăstirii Hilandar - Careia, Sfântul Munte Athos

Icoana Galactotrofusa - Icoana Maicii Domnului cea care alăptează

De ce a apărut această icoană? Ce a determinat pe zugrav să o înfăţişeze astfel pe Maica Domnului cu Pruncul? Motivele şi scopul acesteia nu sunt întocmai cunoscute, însă multe păreri au fost rostite în legătură cu aceasta. Cea mai importantă

rămâne însă una de ordin dogmatic, anume că icoana înfăţişează natura deplin umană a Mântuitorului, fără a o trece cu vederea pe cea dumnezeiască.

Aceste imagini apar foarte de timpuriu în arta creştină. Se regăsesc la copţi, în Mănăstirea lui Ieremia de la Sakkara şi în bisericile şi capelele din Bauit.

În Egipt a fost înfăţişată pentru prima oară Maica Domnului alăptând Pruncul, sub influenţa cultului lui Isis, care era încă foarte prezent la sfârşitul secolului al V-lea. Caracterul prea naturalist şi prea uman a făcut ca acest tip de icoane să fie dat uitării. Cu toate acestea, tema a fost reluată în secolul al XVI-lea şi o regăsim în Grecia şi în Rusia. În Apus, în special pictura italiană, umanizând istoria mântuirii, a preluat tema Maicii Domnului alăptându-şi Pruncul, aceasta devenind una din temele preferate ale iconografiei mariale.

Trupul Maicii Domnului este şi el îndumnezeit, natura firească nu arată cum arată a noastră, este curată întru toate, este deplin fecioară, este deplin cuviincioasă. Elementul aparte al acestei icoana este şi el unul cuviincios. "Sânul" la care a fost alăptat Mântuitorul este unul minunat, iar nu unul carnal, unul trupesc. Vedem cum sânul Maicii Domnului nu este în locul lui natural, ci într-un loc aparte, aproape de umăr. Aceasta nu este o eroare de pictare, ci un element esenţial.

Zugravul acestei icoane biruieşte şi el "rânduiala firii", împreună cu Maica Domnului, lucrând împreună cu harul dumnezeiesc. Astfel, lucrarea divino-umană reuşeşte să înfăţişeze altfel trupul Maicii Domnului, tocmai pentru a nu sminti cu nimic mintea începătoare şi slabă a omului.

Naşterea Domnului - Biserica Omorfi, Eghina

Această icoană merită să fie luată în seamă, cu toate că îi lipseşte un istoric mai clar, înfăţişând mai ales motivele apariţiei acesteia. Cu toate acestea, icoana se bucură de mare cinste acolo unde a fost păstrată de Tradiţia creştină. Chiar dacă în evlavia poporului nostru icoana nu şi-a găsit un loc bine determinat, aceasta nu trebuie trecută cu vederea ca una necanonică. Icoana este rară, însă rămâne canonică şi nu atinge cu nimic dreapta credinţă.

Pr. Silviu Cluci - Chilia Pateriţa din Muntele Athos

Nu departe de drumurile circulate din Kareia, dar ascunsă de ochii trecătorilor, chilia Pateriţa este locul unde se păstrează pateriţa - bastonul de stareţ al Sfântului Sava cel sfinţit.

Cu puţin înainte de trecerea la Domnul, Sfântul Sava cel sfinţit a profeţit ucenicilor săi că după multă vreme va trece pe la mănăstirea lor un monah aghiorit ce va purta numele de Sava şi se va închina la mormântul Sfântului Sava, iar pateriţa va cădea de trei ori peste el. Părinţii savaiţi au primit poruncă să-i dăruiască acelui monah bastonul de stareţ al Sfântului Sava şi icoana Maicii Domnului Galaktotrofusa (care alăptează).

În veacul al VII-lea în Mănăstirea Sfântul Sava cel sfinţit a trăit marele imnograf şi apărător al sfintelor icoane Sfântul Ioan Damaschin. Ştiind de profeţia Sfântului Sava cu privire la pateriţa şi icoana Maicii Domnului Galaktotrofusa (care alăptează), cu puţin înainte de trecerea la Domnul, i-a rugat şi el pe părinţii de la Lavră să dea aceluiaşi monah şi icoana Maicii Domnului Trihirussa care-i vindecase mâna tăiată.

Profeţia Sfântului Sava şi rugămintea Sfântului Ioan Damaschin aveau să se împlinească spre sfârşitul secolului al XI-lea când Sfântul cuvios Sava Sârbul, pe atunci monah athonit venit ca pelerin în Ţara Sfântă, a vizitat şi mănăstirea Sfântului Sava cel sfinţit pentru a se închina la mormântul Sfântului. În clipa în care se închina a căzut peste el paterița, aşa cum profeţise Sfântul. Părinţii savaiţi i-au dat în dar paterița cuviosului Sava şi icoanele Maicii Domnului Galaktotrofusa şi Trihirussa (a Sfântului Ioan Damaschin).

Întors de la Locurile Sfinte, Sfântul Sava a adus cu sine sfintele daruri, pe care le-a dăruit Chiliei Schimbarea la Faţă din Kareia unde vieţuia. Din acest motiv chilia a primit numele de Paterița.

Mai târziu icoana Maicii Domnului Galaktotrofusa a fost mutată la chilia Tipikario din Kareia, iar icoana Maicii Domnului Trihirussa a fost dusă la mănăstirea Hilandar, unde se păstrează până astăzi.

Icoana Maicii Domnului „Cea care alăptează” (Galaktotrofousa)

Cu bucurie, sfântul arhiepiscop a primit odoarele sfinte, pe care le-a luat cu el în Serbia. În timpul invaziei turcilor, creștinii din Serbia au dorit să protejeze sfintele odoare și le-au trimis la Mănăstirea Hilandar din Sfântul Munte Athos. Aici icoana Maicii Domnului „Cea care alăptează” a fost așezată pe iconostasul chiliei închinate Sfântului Sava, numită și Typikario (metoc al Mănăstirii Hilandar).

***

Icoana Maicii Domnului „Cea care alăptează” (Galaktotrophousa) este prăznuită pe 12 ianuarie și 2 iulie.

Inițial, Icoana Maicii Domnului „Cea care alăptează” s-a aflat în Lavra Sfântului Sava cel sfințit de lângă Ierusalim. Înainte de moartea sa, Sfântul Sava a lăsat prin testament ca atunci când va veni un călugăr cu același nume (Sava) să se închine în mănăstire, să moștenească sfintele odoare: toiagul Sfântului Sava cel sfințit, icoana Maicii Domnului „Cea care alăptează” și icoana Maicii Domnului „a Sfântului Ioan Damaschin” (Tricherousa).

În secolul al XIII-lea, Sfântul arhiepiscop Sava al Serbiei a vizitat Lavra Sfântului Sava cel sfințit, fără a ști ceva de testamentul sfântului. În momentul în care s-a închinat la moaștele Sfântului Sava, toiagul acestuia i-a căzut la picioare, atrăgând atenția călugărilor.

Întrebându-l pe pelerin cum se numește, aceștia au recunoscut în el pe cel de care le vorbise Sfântul Sava. Îndeplinind testamentul fondatorului, călugării au oferit arhiepiscopului Sava odoarele lăsate ca moștenire.

Cu bucurie, sfântul arhiepiscop a primit odoarele sfinte, pe care le-a luat cu el în Serbia. În timpul invaziei turcilor, creștinii din Serbia au dorit să protejeze sfintele odoare și le-au trimis la Mănăstirea Hilandar din Sfântul Munte Athos. Aici, icoana Maicii Domnului „Cea care alăptează" a fost așezată pe iconostasul chiliei închinate Sfântului Sava, numită și Typikario (metoc al Mănăstirii Hilandar).

Icoana Maicii Domnului „Cea care alăptează" mai este denumită și „Typikonissa", pentru că la chilia Sfântului Sava din Kareia se păstrează Typikon-ul (Regulile) Sfântului Sava.

Sursa: http://www.oca.org

Traducere și adaptare: Mihai-Alex Olteanu

Pr. Silviu Cluci - Chilia Tipikario din Muntele Athos

Puţin mai la sud de biserica Protatonului din Kareia se găsește vechiul conac al Sfintei Mănăstiri Hilandar ce poartă numele de Tipikario.

Istoria acestei chilii este strâns legată de icoana Maicii Domnului Galaktotrofusa.

Când Sfântul cuvios Sava Sârbul, pe atunci monah athonit venit ca pelerin în Ţara Sfântă, a vizitat mănăstirea Sfântului Sava cel sfinţit, părinţii savaiţi i-au dăruit pateriţa cuviosului Sava şi icoanele Maicii Domnului Galaktotrofusa şi Trihirussa (a Sfântului Ioan Damaschin).

Întors de la Locurile Sfinte, Sfântul Sava a adus cu sine sfintele daruri, pe care le-a dăruit Chiliei Schimbarea la Faţă - Pateriţa din Kareia unde vieţuia. Mai apoi, după refacerea Mănăstirii Hilandar, monahii Sava şi Simeon au cumpărat de la Protosul Sfântului Munte multe Chilii şi Sihăstrii în Kareia, printre care conacul unde locuia delegatul lor la Sfânta Chinotită pe care l-au închinat Mănăstirii lor.

Aşezământul a primit numele de Tipikario, fiindcă la această Chilie în loc de alte rânduieli se citeşte zilnic întreaga Psaltire şi se săvârşeşte dumnezeiasca Liturghie.

Aici a fost mutată Icoana Maicii Domnului Galaktotrofusa, unde se păstrează până astăzi.

Pelerinii pot vizita chilia între orele 7-13 şi 16-18.

Închinare la icoana Maicii Domnului „Cea care alăptează” de la Chilia Pateriţa din Muntele Athos (galerie foto)

ОВЕН ЈЕ КОЈИ ДОЛАЗИ У ИМЕ ГО
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Pr. Silviu Cluci - Aşezământul „Sfântul Tihon” din San Francisco

Orfelinatul „Sfântul Tihon” a fost înființat de Sfântul Ioan Maximovici încă de pe vremea când se afla din Shanghai, apoi copiii l-au urmat în Filipine și, în cele din urmă, la San Francisco.

La San Francisco, Aşezământul „Sfântul Tihon” a fost adăpostit în casa parohială rusească din apropierea vechii catedrale.

Una dintre camerele aşezământului a fost transformată în paraclis, cu catapeteasmă adusă din Rusia și cu vechi icoane. Între acestea se remarcă icoana Maicii Domnului „Alăptătoarea”, icoană la care sfântul se ruga atunci când era în China, ca să-i trimită mâncare pentru orfanii săi. De câte ori se ruga Maicii Domnului, aceasta nu întârzia să-i răspundă.

Următoarea cameră este cea „de protocol”, pe pereţii căreia sunt multe fotografii în care Sfântul Ioan este imortalizat împreună cu oficialitățile vremii.

Cea mai impresionantă cameră din întreaga casă parohială este chilia Sfântului Ioan Maximovici, cu biroul la care își rezolva zilnic corespondența.

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

(Foto) Pe urmele Sfântului Ioan Maximovici - Orfelinatul „Sfântul Tihon” din San Francisco: **https://doxologia.ro/locuri-sfinte/pe-urmele-sfantului-ioan-maximovici-orfelinatul-sfantul-tihon-din-san-francisco**

Icoane

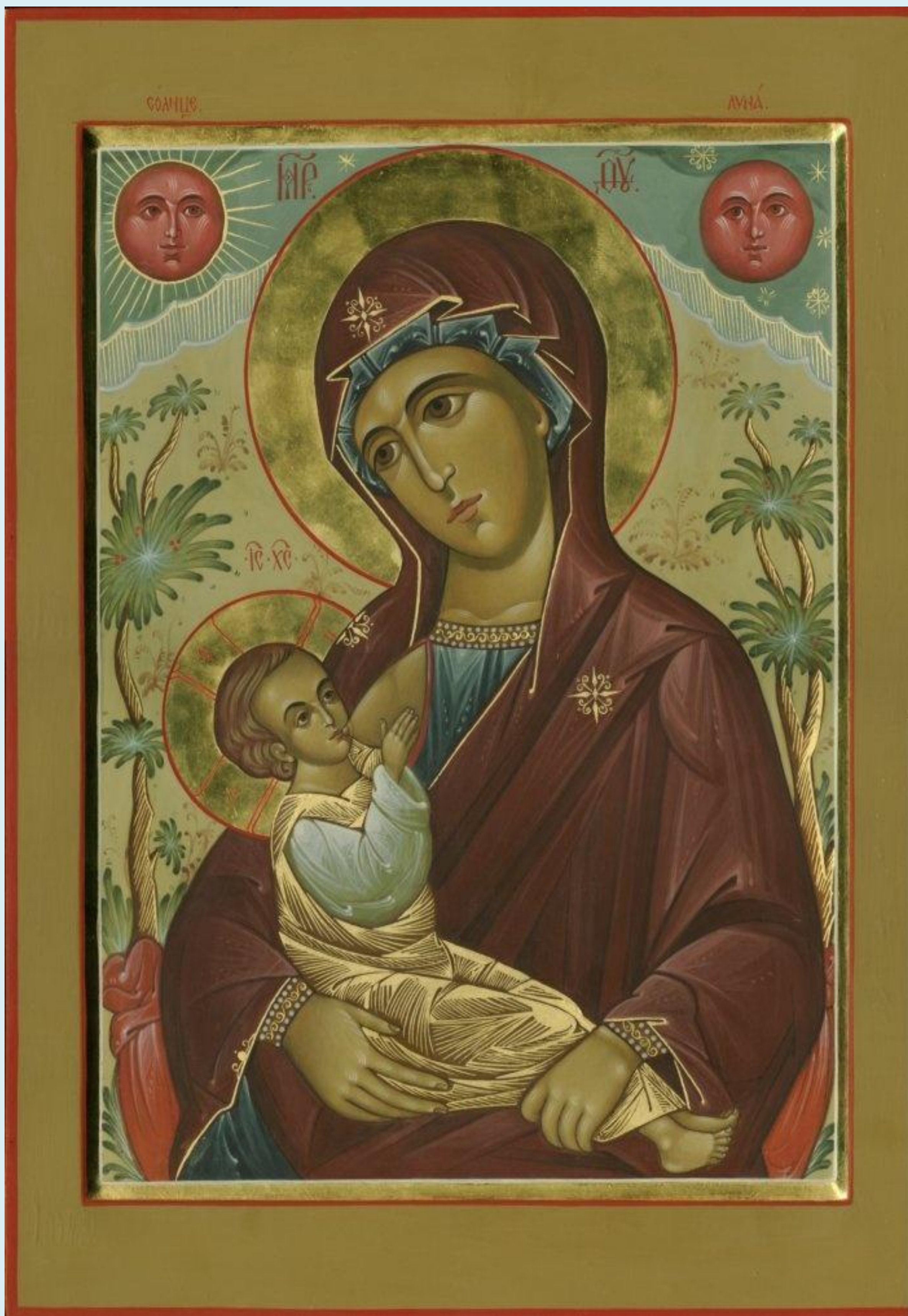

MP ΘY
ΓΑΛΑΚΤΟΤΡΟΦΟΥCΑ
IC XC
Монастырь Св. Герасима
в Иорданской пустыне

МР ѲУ
ІС ХС
ПР. БЦА МЛЕКОПИТАТЕЛЬНИЦА

ΜΡ
ΘΥ
Η
ΓΑΛΑΚΤΟ
ΤΡΟΦΟΥΣΑ
ΙΣ ΧΣ

СОЛНЦЕ.
ЛУНА́.
МР.
ѲУ.
ІС ХС

Η ΓΑΛΑΚΤΟ-
ΤΡΟΦΟΥΣΑ
IC XC

ΓΑΛΑΚΤΟ-
ΤΡΟΦΟΥCΑ
IC XC

Η ΓΑΛΑΚΤΟΤΡΟΦΟΥΣΑ
IC. XC.

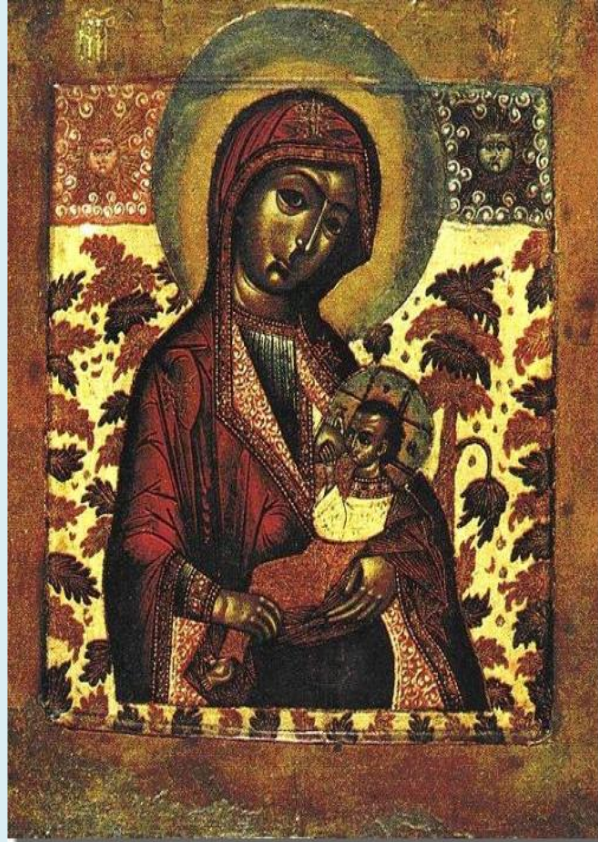

ΜΡ
ΘΥ
Ἡ ΓΑΛΑΚΤΟ-
ΤΡΟΦΟΥΣΑ
ΙΣ ΧΣ

ΜΡ
ΘΥ
IC XC

The Mother of God-Nourisher of Life

МЛЕКОПИТАТЕЛЬНИЦА
ІС · ХС

www.LacasuriOrtodoxe.com

www.IcoaneOrtodoxe.com

ΜΡ ΘΥ
Ή ΓΑΛΑΚΤΟ
ΤΡΟΦΟΥCΑ

ΜΡ
ΘΥ
Η
ΓΑΛΑΚΤΟΤΡΟ
ΦΟΥCΑ
ΙC ΧC

ΜΡ
ΘΥ
IC XC

ΜΡ
ΘΥ
Ἡ
ΓΑΛΑΚΤΟ-
ΤΡΟΦΟΥΣΑ
ΙΣ ΧΣ
Ο ΩΝ

ΜΡ
ΘΥ
Η
ΓΑΛΑΚΤΟΤΡΟ
ΦΟΥCΑ
ΙC ΧC

ΜΡ
ΘΥ
Η
ΓΑΛΑΚΤΟΤΡΟ
ΦΟΥΣΑ
ΙΣ ΧΣ

МР ѲУ
ІС ХС
ѠБРАЗЪ МЛЕКОПИТАТЕЛЬНИЦА ПРС. БЦЫ

ΜΡ ΘΥ
ΓΑΛΑΚΤΟΤΡΟΦΟΥCΑ
ΙC ΧC
Монастырь Св. Герасима
в Иорданской пустыне

Bucură-te, Maica Domnului, Alăptătoarea, hrănitoarea noastră în vreme de secetă duhovnicească !